

GŁOS ÓSEMKI

Drodzy Czytelnicy!

Witamy Was w wakacyjnym numerze „Głosu Ósemki”. Jest to ostatnie wydanie naszej gazetki w tym roku szkolnym, dlatego umieściliśmy w nim wiele artykułów o tematyce wakacyjnej, po przeczytaniu których dowiecie się między innymi, jak dbać o bezpieczeństwo w czasie letniego wypoczynku oraz co można zrobić, jeśli się nigdzie nie wyjeżdża..

Znajdziecie tu również wywiad z Panią Renatą Zalas, pożegnanie ósmoklasistów, a także wspomnienia ukraińskich kolegów z ich ojczystego kraju w języku polskim i ukraińskim.

W rubryce literackiej przeczytacie recenzje „Dziennika Cwaniaczka, „Idy sierpniowej” i „Zemsty”. W dziale, w którym znajdziecie artykuły o tematyce twórczej, czekają na Was między innymi wakacje wierszem pisane i opowiadanie „List w butelce”.

W tym numerze „Głosu Ósemki poruszymy temat zainteresowań dotyczących m.in.: tańca, piłki nożnej, gier czy jazdy na wrotkach. Dowiecie się również wielu ciekawostek o kapibarach.

W rubryce z kulinariami odnajdziecie artykuł o letnim zdrowym odżywianiu oraz

przepis na domową pizzę. Sposób na wakacyjną nudę? Rozwiązanie słonecznej krzyżówki!
A na poprawę humoru? Dowcipy.

Na okres letniego wypoczynku życzymy Wam dużo słońca, radości i wakacyjnej bez troski. Mamy nadzieję, że ten czas spędzicie bezpiecznie.

Redakcja „Głosu Ósemki”

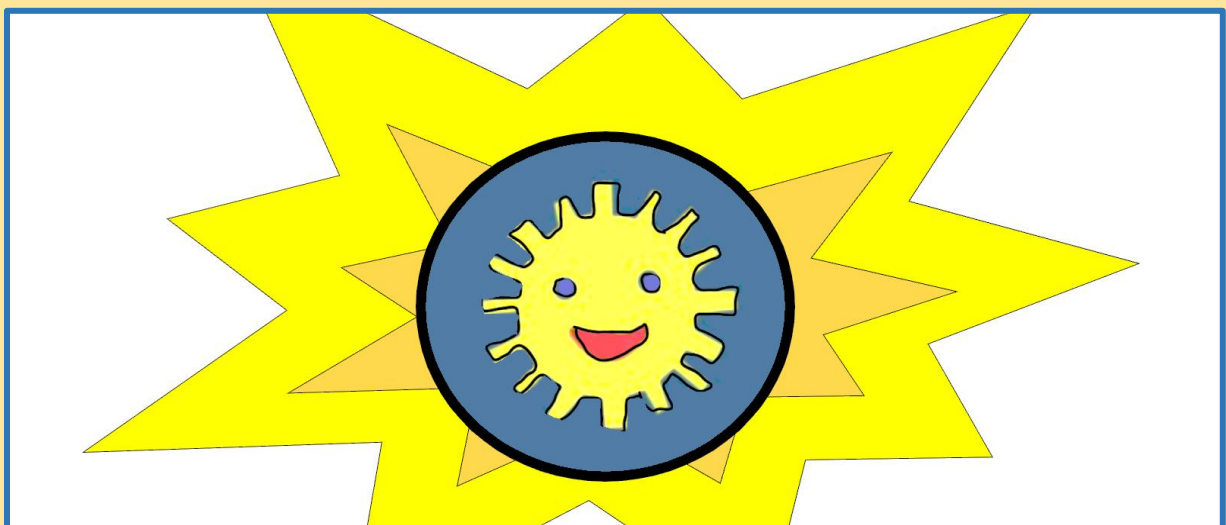
Шановні читачі!

Ласкаво просимо вас до літнього випуску Głos Ósemki. Це останній номер нашого випуску в цьому навчальному році, тому ми написали багато статей на літню тематику. Також тут ви знайдете інтерв'ю з пані Ренатою Залас, прощання з восьмикласниками, спогади українських колег з їх рідної країни польською та українською мовами.

У літературній рубриці ви прочитаєте рецензії „The Clutter's Journal”. У розділі, де ви знайдете статті на творчу тематику, на вас чекають: канікули віршом писані та повість «Лис у плящі. Рекомендуємо статті на часі: здорове харчування влітку, як безпечно провести канікули, чи варто подорожувати. У цьому номері «Głos Ósemki» ми поговоримо про інтереси, пов'язані, зокрема, з: роликami, спортом. Також ви дізнаєтесь багато цікавих фактів про капібар. У кулінарному розділі ви знайдете рецепти млинців та піци. Розгадуй сонячний кросворд і почитай анекдоти для покращення настрою.

На період літнього відпочинку бажаємо вам багато сонця і радості. Ми сподіваємося що цей час ви проведете безпечною.

Редакція „Głosu Ósemki”

Poznajmy się - rozmowa z gościem specjalnym „Głosu Ósemki”

Wywiad z Panią Renatą Zalas – naszą szkolną bibliotekarką

RZ – Pani Renata Zalas

ML i LJ – Marysia Lizurej i Lila Jarząbek

ML i LJ: Gdzie pracowała Pani przed pracą w bibliotece?

RZ: Pracowałam w dawnej Szkole Podstawowej nr 2 w Świdnicy na stanowisku nauczyciela nauczania początkowego. Później przez rok uczyłam religii w Szkole Podstawowej nr 4 w Świdnicy i w Szkole Podstawowej w Słotwinie. Zanim zaczęłam pracować w naszej szkolnej bibliotece, pracowałam w naszej szkole na stanowisku nauczyciela religii i edukacji wczesnoszkolnej. Prowadziłam też zajęcia socjoterapeutyczne.

ML i LJ: Dlaczego wybrała Pani pracę w bibliotece?

RZ: Po wielu latach pracy dydaktycznej postanowiłam zająć się pracą o innym charakterze. Na tę decyzję miała też wpływ pewna okoliczność życiowa. Zawsze kochałam książki i lubiałam czytać, więc ukończyłam bibliotekoznawstwo i zaczęłam pełnić obowiązki nauczyciela bibliotekarza.

ML i LJ: Na czym polega Pani praca?

RZ: Praca moja polega na gromadzeniu i udostępnianiu czytelnikom księgozbioru - książek, czasopism, płyt, filmów. Muszę też zadbać o to, aby wszyscy uczniowie mieli podręczniki i ćwiczenia. Zajmuję się ewidencją materiałów bibliotecznych i księgowością. Poza tym pomagam w nabywaniu przez uczniów umiejętności poszukiwania i wykorzystania informacji z różnych źródeł. Wspólnie z Panią Olą organizujemy w czytelni różne konkursy, kiermasze i imprezy czytelnicze. Realizujemy projekty edukacyjne, np. niedawno zakończyliśmy projekt pt.: „ Drzwi do książki”. Prowadzę zajęcia czytelnicze, tak zwane spotkania z książką i treningi czytania z dziećmi z klas I-II. Poza pracą w bibliotece pełnię obowiązki nauczyciela wspomagającego w klasie 6.

ML i LJ: Co Pani lubi, a czego Pani nie lubi w swojej pracy?

RZ: Lubię swoją pracę i kontakty z dziećmi. Bywa, że irytuje mnie hałas i sprawy związane z rachunkowością biblioteczną.

ML i LJ: Co Pani zmienilaby w naszej bibliotece?

RZ: Książek przybywa, w bibliotece brakuje miejsca na regały. Gdyby była taka możliwość, chciałabym powiększyć bibliotekę o salę 1.5. Tam urządziłabym czytelnię. Może w przyszłości?

ML i LJ: Co najbardziej lubi Pani w naszej bibliotece?

RZ: Sprawia mi radość, gdy widzę w czytelnicy dużo dzieci. W ciszy i w skupieniu z wypiekami na twarzy czytają dla przyjemności książki lub je przeglądają. Satysfakcję sprawiają mi także udane imprezy czytelnicze.

ML i LJ: Ile czasu spędza Pani na obowiązkach?

RZ: W tym roku szkolnym pracuję 36 godzin tygodniowo.

ML i LJ: Co sądzi Pani o posadzie łącznika? Czy te osoby spełniają swoje obowiązki?

RZ: Posada łącznika z biblioteką jest potrzebna. Szkoda, że uczniowie pełniący tę funkcję nie przychodzą do biblioteki systematycznie.

ML i LJ: Jak ma Pani relacje z uczniami?

RZ: Myślę, że moje relacje z uczniami są właściwe, życzliwe i przyjazne.

ML i LJ: Jaki jest Pani ulubiony film?

RZ: Nie mam ulubionego filmu. Chętnie oglądam filmy dokumentalne fabularyzowane.

ML i LJ: Jaka jest Pani ulubiona książka, którą może Pani nam polecić?

RZ: Często sięgam po literaturę faktu: dzienniki, wspomnienia, reportaże. Lubię też czytać powieści obyczajowe z historią w tle. Uważam jednak, że książką ponadczasową, unikatową jest Biblia. W niej jest źródło siły i bogactwo wartości moralnych. Zachęcam Was do czytania tej księgi.

Oprócz tego na czas wakacji polecam Wam różne opowiadania włoskiego pisarza Bruna Ferrero oraz książkę Jana Dobraczyńskiego pt. „Cień ojca”. Ta powieść daje świadectwo wartościom, które nigdy nie tracą na znaczeniu: odpowiedzialności za rodzinę, cierpliwości i prawdziwej miłości.

ML i LJ: Jak ma Pani zainteresowania?

RZ: Interesuje mnie historia, psychologia. Uwielbiam podróże i turystykę górską.

ML i LJ: Kim Pani chciała zostać kiedy była Pani dzieckiem?

RZ: Gdy byłam dzieckiem, chciałam zostać przyrodnikiem, a później pielęgniarką.

ML i LJ: Kto jest Pani autorytetem?

RZ: Dla mnie wzorem jest wyłącznie Mistrz z Nazaretu.

ML i LJ: Jak ma Pani plany na wakacje?

RZ: Planuję podróż objazdową na wschód Polski do krainy Bugu. Na pewno spędzę trochę czasu w moim ogrodzie na hamaku zatopiona w lekturze.

ML i LJ: Jakie miejsce poleca Pani do zwiedzania na wakacje?

RZ: Polecam na wakacje Szczawnicę z wypadami w Pieniny oraz spływ Dunajcem.

Szczawnica to moje ulubione miejsce wypoczynku w Polsce.

ML i LJ: Co chciałaby Pani przekazać czytelnikom?

RZ: Przed wakacjami chciałabym przypomnieć czytelnikom o tym, że trzeba zwrócić do biblioteki wypożyczone lektury i inne książki. Ponadto przypominam o oddaniu czystych podręczników zgodnie z harmonogramem.

Życzę wszystkim Uczniom, Nauczycielom oraz Pracownikom szkoły bezpiecznych wakacji i wspaniałych przygód.

ML i LJ: Dziękujemy za udzielenia wywiadu. My również życzymy Pani miłych i ciepłych wakacji.

Marysia Lizurej i Lila Jarząbek

Na czasie

Pożegnanie ósmoklasistów

Drodzy Ósmoklasiści! W tym roku nadszedł już czas pożegnania ze szkołą podstawową. Wiemy, że spędziliście osiem wspaniałych lat w naszej Ósemce. Na pewno dobrze zapamiętacie te lata oraz poznane w niej osoby.

Będzie Wam się trudno rozstać z podstawówką, ale otworzycie przed sobą nowy etap i nowe możliwości w życiu. Wierzmy, że odnajdziecie się w nowej szkole.

Dziękujemy Wam za: pomoc koleżeńską, wspólne chwile, wytrwanie w ciężkich momentach, wspólne zawody, podczas których wytrwale ramię w ramię dzielnie reprezentowaliśmy naszą szkołę.

Życzymy Wam: żeby nasza szkoła została w Waszych sercach na zawsze, żebyście znajdowali czas na odwiedzanie nas, młodszych kolegów i osób, które prowadziły Was przez ścieżki edukacji.

Nadszedł czas rozstania. Zostaniecie na zawsze w naszych sercach. Na koniec chcielibyśmy życzyć Wam pomyślności, wytrwałości oraz dostania się do wymarzonej szkoły średniej. Powodzenia!

Ola Sierakowska, Maria Lizurej, Lillianna Jarząbek, Karol Konarzewski

Pożegnanie Ósemki i ósmej klasy

Ósemka – szkoła, do której chodziłem przez osiem lat. Miejsce, w którym poznałem moich znajomych, kolegów i przyjaciół. Nauczyłem się tu odpowiedzialności, pracowitości

oraz bycia wzorem dla innych. Przeżyłem tu pierwszą jedynekę, wycieczki szkolne, konkursy, a także wiele niezapomnianych chwil.

Szkoła ta była dużą częścią mojego życia przez osiem lat - codzienne zadania domowe, projekty, pakowanie się, chodzenie pieszo na Wałbrzyską 39 i powroty do domu. Jednak mimo że były to obowiązki, na pewno będę za tym tęsknił. Nie zapomnę także o nauczycielach, którzy codziennie poświęcali dla nas swój czas i cierpliwość, zawsze można było na nich liczyć.

Ale koniec ósmej klasy to nie tylko smutki i wspomnienia. To start nowego etapu w życiu: nowych znajomości, poznawania nowych miejsc oraz tworzenia kolejnych niezapomnianych wspomnień. Warto jest otwierać się na nowości i jedynie wracać pamięcią do dawnych czasów, zamiast żyć nimi.

Na dalszej, nowej drodze życia nie zapomnę o Ósemce, zawsze będzie mi się ciepło kojarzyła z przygodami, znajomościami i chwilami spędzonymi w szkolnych murach. Cieszę się, że będę mógł rozpocząć nowy rozdział w życiu, a Ósemka ma stałe miejsce w moim sercu.

Paweł Puślecki

Pożegnanie z Ósemką

Nauka w Ósemce dała mi wiele korzyści. Dużo się nauczyłem, poznałem nowych kolegów, nauczycieli. Czas w szkole miło mi płynął, przeżyłem wiele wspaniałych sytuacji, zawsze miałem się z czego cieszyć.

Chciałbym podziękować kolegom i wszystkim nauczycielom, którzy podtrzymywali mnie na duchu w ciągu tego świetnego roku, zwłaszcza że na początku było trochę trudno - nie znałem języka i było mi ciężko coś zrozumieć.

Niech ta szkoła dalej tak wspaniale uczy i wypuszcza dobrych absolwentów.

Viktor Chuprikov

Прощання з вісімкою

Наука в вісімці дала мені велику користь. Я багато навчився, познайомився з новими друзями і вчителями. Час в школі мені проходив приємно, я пізнав багато цікавих ситуацій, завжди мав з чого тішитися.

Я б хотів подякувати друзям і всім вчителям за те, що вони підтримували мене в цьому чудовому році, особливо що на початку було важко - не знав мову і було дуже важко мені щось зрозуміти.

Нехай ця школа й надалі так чудово вчить і випускає хороших випускників.

Віктор

Bezpieczne wakacje

Wielkimi krokami zbliżają się wakacje, dlatego warto powtórzyć sobie zasady bezpieczeństwa. Temat ten jest skomplikowany i trudny, ponieważ jedni chowają się w domu, szukając ochłody, a drudzy wychodzą na lody, pograć w piłkę czy też wołać inne zabawy.

By jednak spędzić ten czas bezpiecznie, należy nosić ubrania i obuwie dostosowane do warunków pogodowych oraz nawadniać się wodą lub sokami. Przeciętny człowiek potrzebuje ok. 2 l wody. Warto uważać też na insekty, gdy pijemy słodki napój.

Zadbaj o to, aby nie być zbyt długo na słońcu, pamiętając przy tym o nakryciu głowy i okularach przeciwsłonecznych. Używaj kremu z filtrem.

Podczas uprawiania sportu wodnego, na przykład pływania na kajaku, zadbaj o to, aby mieć na sobie kamizelkę ratunkową. A jeżeli pływasz, rób to tylko w wyznaczonych miejscach.

Z kolei jeżeli wybierasz się na wędrowkę, na przykład w góry, weź ze sobą prowiant, wodę, latarkę, telefon. Warto też zabrać ze sobą apteczkę. Pamiętaj, aby chodzić tylko wyznaczonymi szlakami.

Na terenach zielonych chroń się przed insektami. Kleszcze mogą przenosić boreliozę, aby się przed tym uchronić, używaj środków odstraszających.

Mamy nadzieję, że przypomniane zasady się przydadzą i dzięki nim uda się Wam spędzić wakacje bezpiecznie.

Michał Trzeźniewski, Mateusz Woźniak

Безпечні канікули

Великими кроками наближаються канікули, тож варто повторити правила безпеки. Ця тема досить складна тому що одні люди ховаються вдома, щоб шукаючи прохолоди а інші виходять на морозиво, грають у футбол або віддають перевагу іншим іграм.

Однак, щоб провести цей час безпечно, варто носити одяг і взуття, відповідні до погодних умов, і пити багато води або соку. В середньому людині потрібно близько 2 літрів води. Під час вживання солодкого напою також варто остерігатися комах. Подбай про те щоб не бути довго на сонці. Надягай головний убір і сонцезахисні окуляри. Використовуйте сонцезахисний крем. Під час занять водними видами спорту, наприклад каякінгом, обов'язково надягайте рятувальний жилет. А якщо плаваєте, то робіть це лише у відведених для цього місцях. З іншого боку, якщо ви збираєтеся в похід, наприклад в гори, візьміть з собою обід, воду, ліхтарик і телефон. Також варто взяти з собою аптечку. Пам'ятайте, що ходити слід лише по визначених стежках. Захистіть себе від комах у зелених зонах. Кліщі можуть передавати різні хвороби, використовуйте потрібні засоби щоб захиститися.

Сподіваємося, що нагадані правила будуть корисними і завдяки їм ви зможете безпечно

провести свої канікули.

Міхал Тшеснєвський, Матеуш Возняк

Jak spędzić wakacje, nie wyjeżdżając?

Drodzy Czytelnicy, pewnie wielu z Was nie wyjeżdża na wakacje z różnych powodów albo wyjeżdża na krótki okres. Nie martwcie się, ponieważ w tym artykule opowiem Wam, jak ciekawie spędzić wakacje, nigdzie nie wyjeżdżając.

Pierwszą propozycją jest urządzenie wieczoru filmowego w domu. Warto zaprosić znajomych czy obejrzeć film z rodziną, lecz nie wciągajcie się za bardzo, ponieważ czeka na Was książka, czyli kolejny sposób zagospodarowania czasu, gdy spędzacie wakacje w domu. Oprócz tego, że wraz z bohaterami będziecie przeżywać wiele niesamowitych przygód lub poznawać wiele niesamowitych miejsc (zależy od rodzaju książki, jaki wybieriecie), w znacznym stopniu poprawicie sobie pamięć i koncentrację oraz będziecie mieć mniejsze problemy z nauką czy nawet zupełnie się ich pozbędziecie.

Jeśli nie wiecie, jaką lekturę wybrać, to polecam Wam bardzo książkę Rafała Kosika pod tytułem „Felix, Net i Nika oraz Gang Niewidzialnych Ludzi”. Nie znudzi Wam się na pewno, a jeśli ją przeczytacie, to czeka na Was jeszcze 15 innych tomów z tej serii.

Pamiętajcie też o aktywności fizycznej. Ruch to zdrowie, więc wyjdźcie na spacer lub w pobliskie góry – temu zagadnieniu poświęcamy osobny artykuł w „Głosie Ósemki”. A jeśli jeszcze Wam mało, to możecie zagrać z przyjaciółmi czy z rodziną w planszówki.

Krysia Koniuch

Як провести відпустку без роз'їзду?

Не переживайте, адже в цій статті я розповім вам, як цікаво провести відпустку, нікуди не виїжджаючи. Перша пропозиція - організувати вечір кіно вдома.

Варто попросити друзів подивитися фільм з сім'єю, але не захоплюйтеся. Тому що чекає на вас книжка а це означає що це ще один спосіб чимось зайнятися. Разом з героями ви переживете безліч дивовижних пригод або дізнаєтеся багато дивовижних місць (залежно від типу книги, яку ви оберете), ви значно покращите свою пам'ять, інтелект і концентрацію. Якщо ви не знаєте, що почитати, раджу книгу Рафала Косіка «Фелікс, Нет і Ніка». Вона вам точно не набридне, а якщо ви її прочитали, на вас чекають ще 15 томів цієї серії.

Пам'ятайте також про фізичну активність. Рух - це здоров'я, тому вирушайте на прогулянку або в гори. А якщо вам цього недостатньо, ви можете пограти в настільні ігри з друзями чи родиною.

Крися Колюх

Aktywne wakacje

Jako że zbliżają się wakacje, warto pomyśleć nad kilkoma sposobami na ich aktywne spędzenie.

Po pierwsze warto zrobić sobie piknik. Może być to świetny sposób na spędzanie czasu w miłym towarzystwie oraz odpoczynek. Wystarczy tylko przygotować jedzenie i picie. Warto też wybrać się na całodniową wycieczkę rowerową, można w ten sposób odkryć okolicę. Polecam też wędrowkę po lesie lub wyprawę w góry.

Po drugie warto spróbować nowych sportów wodnych, na przykład zacząć surfować albo pływać kajakiem. Może być to świetny sposób na aktywne spędzanie czasu wolnego. Należy oczywiście pamiętać o zasadach bezpieczeństwa, którym jest poświęcony osobny artykuł w „Głosie Ósemki”.

Po trzecie warto nauczyć się nurkować, odkrywanie podwodnej przyrody może być bardzo ciekawe. Oczywiście uczymy się pod czujnym okiem doświadczonego instruktora. Nie należy tego robić na własną rękę. Można też pograć w piłę albo w koszykówkę.

Mam nadzieję, że dzięki tym podpowiedziom uda Wam się spędzić wakacje aktywnie.

Michał Trzeźniewski

Активні канікули

Оскільки канікули наближаються, варто подумати про кілька способів провести їх активно.

Перш за все, варто влаштувати пікнік. Це може бути чудовим способом провести час у хорошій компанії та відпочити. Все, що вам потрібно зробити, це приготувати їжу та напої. Також можна відправитися в одноденну велосипедну подорож, в такий спосіб можна пізнати нову місцевість. Також рекомендую прогулянку лісом або поїздку в гори.

По-друге, спробуйте нові водні види спорту, такі як серфінг або каякінг. Це може бути чудовим способом активно провести вільний час. Звичайно, варто пам'ятати про правила безпеки, яким у «Голосі вісімки» присвячена окрема стаття. По-третє, варто навчитися пірнати, інструктора. Самостійно цього робити не варто. Ви також можете грати у футбол чи баскетбол.

Сподіваюся, що завдяки цим порадам ви зможете активно провести канікули.

Міхал

Wakacje

Bardzo lubię wakacje. Dla mnie są one odpoczynkiem od szkoły. Również w wakacje mam dużo czasu, żeby spotkać się z przyjaciółmi. Najbardziej lubię wtedy z nimi spacerować. Uwielbiam też podróżować. Uważam, że to świetny pomysł, ponieważ jest dobra pogoda i otwierają się nowe turystyczne miejsca.

W moim życiu było dużo ciekawych wakacji, ale jedne zapamiętam najbardziej: pojechałam z rodzicami nad morze. Było tam świetnie: dobra pogoda, ciepła woda i nowe miejsca do zwiedzania. Po powrocie do domu pojechaliśmy jeszcze na dwudniową wycieczkę w góry. Widoki były przepiękne. To były najlepsze wakacje w moim życiu.

Mam nadzieję, że te, które, zaczną się 24 czerwca, będą równie udane. Życzę Wam wspaniałych wakacji!

Mariya Tsebak

Канікули

Я дуже люблю літні канікули. Для мене літні канікули є відпочинком від школи. Також під час канікул маю багато часу, щоб зустрітися з друзями. Тоді я найбільше люблю ходити на прогулянки разом з ними. Обожаю також подорожувати. На мою думку тоді найкраще подорожувати томущо тоді добра погода і відкриваються нові туристичні місця.

В моєму житті було багато цікавих канікул ,але одні я запам'ятала найбільше: я поїхала

з батьками на море. Було там чудово, добра погода, тепла вода і нові місця для відвідування. По приїзді до дому ми поїхали ще на дводенну поїздку в гори. Краєвиди були прекрасні. Це були найкращі канікули в моєму житті.

Маю надію, що канікули які розпочнуться 24 червня, будуть також цікаві. Бажаю вам чудових канікул.

Марія Цebak

Wakacje

Opowiem Wam, czym są dla mnie wakacje. Przede wszystkim chcę zwrócić uwagę na atmosferę, kiedy w tym czasie spacerujecie po lesie i słuchacie, jak pięknie śpiewają ptaki - prawie jak w krainie czarów... Lubię również lato za jego wyjątkowy zapach o poranku. W czasie wakacji lubię jeździć na rowerze, grać w piłkę nożną i koszykówkę, a także chętnie chodzić na basen pływać.

Курьло Радарей

Канікули

Розкажу вам, що для мене означають канікули. По-перше хочу звернути увагу на атмосферу, коли в цей час ходжу гуляти по лісі і слухаю, як гарно співають птахи майже як в країні чарів... Також люблю літо через його винятковий запах ранку. Під час канікул я люблю їздити на ровері, грати в футбол і баскетбол а також з радістю ходжу на басейн плавати.

Кирило

Najlepszy czas – wakacje

Zbliżają się wakacje, a wraz z nimi lato, które według mnie jest najlepszą porą roku, bo jest ciepło. Nie trzeba też chodzić do szkoły - można odpocząć.

Moje najlepsze wakacje spędziłem z kolegami w Ukrainie. Grałem z nimi, chodziliśmy na dwór. Spędzaliśmy też czas nad rzeką i nad jeziorem. Czasami było tak gorąco, że... spotykaliśmy się w moim domu.

Tego lata przeżyliśmy razem mnóstwo niesamowitych przygód.

Danylo Rodin

Найкращий час- канікули

Наближається канікули, а разом з ними літо, яке на мій погляд найкраща пора року, тому що тепло. Не потрібно також ходити до школи - можна відпочити.

Мої найкращі канікули я провів з друзями в Україні. Я грав з ними, ходили надвір. Також ми проводили час на річці і на озері. Часами було так гарячо що... ми зустрічалися в моєму домі.

Цього літа ми прожили багато сказаних пригод.

Данило Родін

Wakacje

Na wakacjach lubiłem wyjść z przyjaciółmi (Zacharem, Maksymem i Kola) do lasu i bawić się dłużej z psem. W tym czasie miałem więcej luzu. Teraz moje wakacje będą inne, ale i tak już nie mogę się ich doczekać.

Ілія Прытс

Канікули

На канікулах Я любив виходити з друзями (Захаром Максимом і Колею) до лісу і бавитись більше з собакою. В цей час я мав більше свободи. Зараз мої канікули будуть інші, але я і так не можу вже їх дочекатись.

Ілья

Niespodziewany wyjazd

Chciałabym Wam opowiedzieć moją najlepszą historię, która zostanie mi w sercu na zawsze.

Po rozpoczęciu wojny w Ukrainie musieliśmy wyjechać do Polski. Zaczęłam się uczyć w polskiej szkole. Na początku było mi bardzo ciężko przyzwyczać się do nowego kraju, języka i szkoły. Ale poradziłem sobie ze wszystkimi przeszkodami, które na mnie czekały.

Po kilku miesiącach w polskiej szkole w czasie wakacji pojechałam na obóz. Byli tylko Ukraińcy i każdy z nich opowiadał, że od początku wojny już odwiedził Ukrainę. Ja też bardzo chciałam, ale nie było takiej możliwości.

Po powrocie z obozu czekała na mnie niespodzianka od rodziców. Przyjechała do nas babcia, której nie widziałam aż 8 miesięcy. Byłam w siódmym niebie, chciało mi się skakać ze szczęścia!

Okazało się, że to nie był koniec niespodzianki: dowiedziałam się, że na początku sierpnia jedziemy do Ukrainy. Nie mogłam się już doczekać. Moje ukraińskie przyjaciółki nie wiedziały, że przyjdę i były bardzo zaskoczone, gdy mnie zobaczyły. Wszyscy płakaliśmy ze szczęścia. Spędziłam tam dwa tygodnie. Było mi bardzo ciężko wracać do Polski, ale obiecałam sobie, że za niedługo znowu przyjadę. I znowu będę miała takie niezapomniane emocje.

Mariya Tsebak

Несподівана поїздка

Я хотілаб вам розказати свою найкращу історію яка залишиться в мене в серці назавжди.

Після того, як почалась війна в Україні нам потрібно було виїхати до Польщі. Я почала

вчитися в польській школі. На початку було дуже важко привикнути до нової країни, мови і школи. Але я впоралася зі всіма перешкодами які на мене чекали.

Після кількох місяців польській школі під час канікул я поїхала в табір. Там були тільки українці і кожен розповідав про те, що від початку війни вони вже були в Україні. Я також дуже хотіла, але не було такої можливості. Але повернувшись з табору чекала на мене несподіванка від батьків. Приїхала до нас моя бабуся яку я не бачила аж 8 місяців. Я була в сьомому небі, мені хотілося скакати від щастя!

Виявилось, що це не кінець несподіванки: Я дізналася, що на початку серпня я поїду до України. Не могла вже дочекатися. Мої українські подружки не знали, що я приїду і були приємно здивовані побачивши мене. Всі плакали зі щастя. Я провела там два тижні. Було дуже важко повертатись до Польщі, але пообіцяла собі, що невдовзі знову приїду. І знову буду мати такі незабутні емоції.

Марія Цebak

Moje wspomnienia z Ukrainy

Mam mało wspomnień z Ukrainy, niewiele pamiętam. Najbardziej myślę jednak o najlepszych kolegach, których tam zostawiłem, z nimi przeżyłem wiele śmiesznych sytuacji. W Ukrainie ważna też była dla mnie piłka nożna. Trenowałem sześć lat, miałem dobrych trenerów. Codziennie odbywał się trzygodzinny trening, a w weekendy grałem mecze. Tam osiągnąłem swój najlepszy poziom sportowy.

Viktor Chuprikov

Мої спогади з України

Я маю мало спогадів з України, небагато пам'ятаю. Найбільше думаю тільки про найкращих друзів, яких там залишив, з ними я пережив багато смішних ситуацій. В Україні також був важливий для мене футбол. Я тренувався 6 років, мав добрих тренерів. Кожного дня відбувався трьохгодинний тренінг, а на вихідні я грав матчі. Там я досягнув свій найліпший рівень спорту.

Віктор

Moje wspomnienia z Ukrainy

Mam wiele wspomnień z Ukrainy, ale te najciekawsze są związane ze sportem. Trenowałem piłkę nożną, jeździłem z drużyną na zawody, często wygrywaliśmy, ale też zdarzało się, że przegrywaliśmy. Pamiętam też kolegów, z którymi codziennie się spotykałem. Kiedy się z nimi bawiłem, grałem i chodziłem na spacer, czułem spokój, był to dla mnie czas

relaksu. **Danylo Rodin**

Мої спогади з України

Я маю багато спогадів з України, але найцікавіші це зв'язані з спортом. Я тренувався з футболу, їздив з командою на змагання ми часто вигравали але так само і програвали. Пам'ятаю також друзів з якими кожного дня зустрічався. Коли я з ними бавився, грав і ходив на прогулянки відчував спокій, то був для мене час релаксу.

Данило

Moje wspomnienia z Ukrainy

W Ukrainie mieszkałem blisko morza. Kiedy byłem mały, chodziłem nad morze z mamą i czekałem, aż przyniosą kukurydzę lub suszoną rybę. One były takie pyszne, że zawsze chciałem, aby mama mi je kupowała. Można powiedzieć, że chodziłem nad morze po ryby i kukurydzę.

Bardzo tęsknię za Ukrainą, chciałbym tam wrócić, bo czuję, że tylko tam jestem sobą.

Illia Pryts

Мої спогади з України

В Україні я жив біля моря. Коли я був маленький, я ходив з мамою на море і чекав, коли принесуть кукурудзу чи сушену рибу. Вони були такі смачні, що я завжди хотів, щоб їх мені купляла мама. Можна сказати, я їздив на море заради риби та кукурудзи.

Я дуже сумую за Україною, хотів би туди повернутися, тому що тільки там я відчуваю себе добре.

Ілья

Moje wspomnienia z Ukrainy

Opowiem Wam, co zostanie w moim sercu na zawsze - opowiem o moich wspomnieniach z Ukrainy.

Bardzo zapamiętałem letnie dni u Babci. Latem przyjeżdżał tam mój sześciolatek kuzyn i dobrze się razem bawiliśmy. Lubiłem, jak babcia wołała nas na obiad: często był pyszny barszcz ze śmietaną i czarnym chlebem, a potem pierogi z truskawkami i wiśniami z zimnym kompotem. Lubiłem też, kiedy mój kuzyn w ciągu dnia szedł spać, bo był jeszcze mały, a ja wtedy mogłem pójść z babcią nazbierać owoców.

Nigdy nie zapomnę tych ciepłych dni...

Курьо Padafei

Мої спогади з України

Я розкажу вам те, що назавжди залишиться в моєму серці – розкажу про свої

спогади з України.

Дуже добре пам'ятаю літні дні у бабусі. Мій шестирічний двоюрідний брат приїжджав туди влітку, і ми добре проводили час разом. Мені подобалося, коли бабуся кликала нас на вечерю: часто був смачний борщ зі сметаною і чорним хлібом, а потім вареники з полуницею і вишнями з холодним узваром. Ще мені подобалося, коли мій двоюрідний брат лягав спати вдень, тому що він був ще малий, і тоді я міг піти з бабусею збирати фрукти.

Я ніколи не забуду ті теплі дні...

Кирило Падафей

Ciekawostki - warto wiedzieć!

Dzisiejsza młodzież potrzebuje autorytetów

Drodzy Czytelnicy! Po przeczytaniu tego artykułu będziecie wiedzieć: co to jest autorytet, czy każdy go potrzebuje, a jeśli tak, to po co?

Autorytet to osoba, która, według osoby inspirowanej się nią, jest godna naśladowania. Powinna ona dawać rady, wsparcie i stanowić inspirację. Każdy ma lub miał autorytet, nawet nie wiedząc, że go ma, bo takim autorytetem może być mama bądź babcia, które są zawsze blisko Ciebie i dają Ci rady oraz nauki na życie. Warto mieć taką osobę.

Autorytet mobilizuje młodego człowieka do pracy nad sobą, do podejmowania różnego rodzaju działań, które pomagają mu wyrosnąć, być lepszym. Młodzi potrzebują wzorów do naśladowania chociażby po to, aby nauczyć się życia. Ktoś powinien pokazać młodym ludziom, jak szukać kompromisów albo rozwiązywać problemy. Tymi wzorami są najczęściej rodzice.

Moim zdaniem warto jest mieć autorytet - nieważne czy to jest babcia, czy znana piosenkarka.

Krysia Koniuch

Сучасній молоді потрібні авторитети

Шановні читачі! Прочитавши цю статтю, ви дізнаєтеся: що таке авторитет, чи всім він потрібен, і якщо так, то для чого.

Авторитет – це людина, яка, на думку натхненного нею, варта наслідування. Вона має давати поради, підтримку та натхнення. Кожен має або мав авторитет, навіть не знаючи, що він є, адже таким авторитетом може бути ваша мама чи бабуся, які завжди

поруч з вами, дають вам поради та уроки життя. Варто мати таку людину.

Авторитет мобілізує молоду людину на роботу над собою, на різноманітні дії, які допомагають їй дорослішати і ставати кращою. Молодим людям потрібні зразки для наслідування, хоча б для того, щоб пізнати життя. Хтось має показати молоді, як знаходити компроміси чи вирішувати проблеми. Такими взірцями для наслідування зазвичай є батьки.

На мою думку, варто мати авторитет – неважливо, бабуся це чи відома співачка.

Крисія Конох

Muzyka dla każdego

Muzyka ma wiele gatunków: pop, rock czy jazz, każdy znajdzie coś dla siebie. Można słuchać muzyki tylko dla relaksu, a może ona służyć nam do wielu innych spraw.

Ma ona więcej zastosowań, niż myślisz. Badania wykazały, że słuchanie muzyki wspomaga czytanie, naukę języków obcych oraz matematyki. To znaczy, że podczas nauki wskazane jest słuchanie ulubionych utworów. Przyjemne z pożytecznym!

Ponadto muzyka ma bardzo duży wpływ na nasz nastrój. Kiedy potrzebujesz pocieszenia, posłuchaj wesołych utworów (na pewno poprawi Ci się humor), a kiedy rozmyślasz, włącz spokojne i melancholijne melodie. Każda muzyka działa inaczej na każdego człowieka! A kiedy coś tworzysz, na przykład rysujesz czy piszesz, muzyka pobudzi Twój umysł i nabierzesz weny. Zmotywuje Cię do działania, kiedy nic Ci się nie chce.

Jak stwierdził niemiecki filozof i poeta Friedrich Nietzsche: „Bez muzyki życie byłoby pomyłką”. Uważam, że muzyka jest najpiękniejszym darem, jaki mogli sobie wymarzyć ludzie.

Anna Szeredi

Odwaga- jak przyciąga szczęście?

Nieraz ciężko jest nam postawić ten pierwszy krok. Wymaga on dużej odwagi i wiary w siebie. Lecz później, z każdym kolejnym, jest nam coraz łatwiej. Możemy czasami napotkać pewne trudności, lecz głównie szczęście będzie nam sprzyjało. Dlatego w tym artykule potwierdzę słusność słów Wergiliusza: "Szczęście sprzyja odważnym."

Gdy przedsiębiorca zakłada swoją firmę, musi mierzyć się z dużym stresem oraz być odważnym. Gdy jest pewny siebie i wierzy w powodzenie biznesu, często szczęście zaczyna mu sprzyjać: ma dużo pomysłów czy podpisuje nowe kontrakty. Jednak, kiedy taki człowiek traci odwagę, ma wątpliwości dotyczące swojego planu, jego firma nie będzie się aż tak dobrze

rozwijała. Odwaga daje nam niesamowite korzyści, ponieważ nie myślimy o niepowodzeniu, a o tym, jak być lepszym. Na porażkę patrzymy jako na motywację i lekcję na przyszłość.

Innym przykładem tego, że odważnym ludziom sprzyja szczęście jest Irena Sendlerowa. Była ona na tyle odważna i pewna siebie, że uratowała ponad 2,5 tysiąca żydowskich dzieci przed holokaustem. Tak odważnym ludziom jak ona szczęście z pewnością sprzyja, tym bardziej że postępowała ona w jak najbardziej słusznej sprawie. Postawa Sendlerowej doskonale potwierdza tezę, że szczęście sprzyja odważnym, ponieważ na pewno odwagi jej nie brakowało, a szczęście miała ogromne.

Podsumowując, słowa Wergiliusza znajdują także odzwierciedlenie we współczesnym świecie. Pewność siebie to cecha, która znacząco pomaga nam w realizacji celów, a także w samorozwoju. Będąc odważnym, możemy przełamywać własne ograniczenia. "Szczęście", które mamy dzięki pewności siebie, to tak naprawdę kreatywność, moc i energia, które dostajemy dzięki przekraczaniu swoich barier, dlatego warto być odważnym, nie tylko od czasu do czasu, ale na co dzień.

Paweł Puślecki

Dlaczego warto być uprzejmym?

Z pewnością nie tylko ja uważam, że warto być uprzejmym. Jest to bardzo ważne w relacjach międzyludzkich.

Po pierwsze, dzięki uprzejmemu zachowaniu łatwiej porozumieć się z innymi. Zwroty grzecznościowe lub słowa typu „proszę”, „dziękuję”, a także gesty świadczące o dobrym wychowaniu są odbierane przez otoczenie przyjemnie i niekiedy powodują czyjeś lepsze samopoczucie, a z pewnością tworzą czyjeś pozytywne zdanie na Twój temat.

Po drugie, dobre maniery pomagają nawiązać kontakt. Jeśli ktoś jest wzorem dla innych, ludzie chcą za nim podążać i często ma on mnóstwo przyjaciół. Niestety, niektórzy dają się przyciągnąć ludziom całkiem odwrotnym, którzy słyną z niezbyt kulturalnego zachowania. Warto być uprzejmym, gdyż grzeczność sprawia, że jesteśmy życzliwiej traktowani. Gdy się komuś pomoże, ta osoba czuje chęć zrobienia czegoś miłego dla osoby, która wcześniej postąpiła podobnie w stosunku do niej.

Podsumowując, bycie uprzejmym ma mnóstwo korzyści dla otoczenia, a ponadto sprawia, że my czujemy się lepiej. Gdyby wszyscy ludzie byli uprzejmi, świat byłby lepszy, a pierwszy krok, żeby zmienić świat, to zacząć od siebie.

Anna Szeredi

Навіщо бути ввічливим?

Я впевнена, що я не єдина, хто вважає, що варто бути ввічливим. Це дуже важливо в стосунках між людьми.

По-перше, ввічлива поведінка полегшує спілкування з іншими. Фрази ввічливості або слова такі як будь ласка, дякую, а також жести, що демонструють хороші манери, сприймаються оточенням приємно і інколи покращують самопочуття і звичайно, створюють у когось позитивну думку про вас.

По-друге, хороші манери допомагають налагодити контакт. Якщо хтось є взірцем для інших, люди хочуть наслідувати його, і вони часто мають багато друзів. На жаль, деяких людей приваблюють люди зовсім протилежні, які славляться не надто культурною поведінкою. Варто бути ввічливим, бо ввічливість змушує до нас ставитися по-доброму. Коли ви допомагаєте комусь, ця людина відчуває бажання зробити щось приємне для того, хто робив те саме з нею раніше.

Підсумовуючи, від доброзичливості багато користі для оточуючих, а також це допомагає нам почуватися краще. Якби всі люди були добрими, світ б був кращий, а змінити світ це потрібно почати від себе.

Анна Шереди

Dlaczego warto podróżować?

W dzisiejszych czasach podróżować jest bardzo ciekawie i pożytecznie. Istnieje opinia, że na podróżowanie trzeba wydać dużo pieniędzy. Ale nie zawsze trzeba mieć dużo pieniędzy, żeby zwiedzić nowe miejsca.

Podróżowanie może być dla nas bardzo korzystne, ponieważ podróżując, poznajemy nowe zwyczaje i tradycje. Rozwijamy również nasze umiejętności przystosowania się do nowych sytuacji. Ponadto podróżowanie może być zabawne i ciekawe, i dzięki temu możemy mieć piękne wspomnienia niezapominane wrażenia. Możemy też poznać nowych przyjaciół albo nawet miłość naszego życia! Również możemy nauczyć się nowego języka.

Jeśli masz czas, ochotę i pozwala Ci na to zdrowie, podróżuj, zwiedzaj nowe miejsca, bo masz tylko jedno życie!

Mariya Tsebak

Чому варто подорожувати?

У наш час подорожувати дуже цікаво і корисно. Існує думка, що на поїздку потрібно витратити багато грошей. Але не завжди потрібні великі гроші, щоб відвідати нові місця.

Подорожі можуть бути дуже корисними для нас, тому що, подорожуючи, ми дізнаємося про нові звичаї та традиції. Ми також розвиваємо свою здатність адаптуватися до нових ситуацій.

Kрім того, подорож може бути веселою та цікавою, і завдяки цьому ми можемо отримати незабутні враження. Ми також можемо зустріти нових друзів або навіть кохання всього нашого життя! Ми також можемо вивчити нову мову. Вчені довели, що подорожі корисні для нашого здоров'я.

Тож якщо є час, бажання і здоров'я дозволяє, подорожуйте, відвідайте нові місця, адже життя у вас одне!

Марія Цebak

Moja fascynująca pasja – kapibary

Drodzy Czytelnicy, w tym artykule chciałbym się skupić na mojej nietypowej pasji – kapibarach. Kapibary to największe gryzonie świata. Wiąże się z nimi dużo ciekawych faktów. Wymienię te, które najbardziej mnie zaintrygowały.

Ich wartość sięga aż 6000 zł. Nie są łatwe do nabycia, więc lepiej zaobserwować je w ich naturalnym środowisku, czyli na terenie Ameryki Południowej. Są za to niezwykle towarzyskie. Zaprzyjaźniają się z prawie każdym zwierzęciem, takim jak pies czy kaczka.

Kapibary chłodzą się w zbiornikach wodnych. Tak naprawdę przebywają tam bardzo dużą część swojego życia. Ważą około 65kg i mają długość od 1,1m do 1,3m - niezwykle dużo jak na gryzonia.

I chyba najbardziej zadziwiający fakt: wytrzymują pod wodą do 6 minut i są świetnymi pływakami, a należy pamiętać, że są gryzoniami!

Karol Konarzewski

Ciekawa książka – polecamy

„Zemsta”- komedia w starym stylu

„Zemsta” to komedia Aleksandra Fredry, która jest lekturą obowiązkową każdego ucznia kończącego szkołę podstawową. Jak to z lekturami bywa, nie wszystkie czyta się z zapartym tchem. „O zgrozo” - przeszło mi przez myśl, gdy polonistka zachęcała do rzetelnej lektury.

Po przeczytaniu książki moje odczucia są trochę inne. Nie przepadam za dramataми pisanymi zwłaszcza przed wiekami, ponieważ trudno mi jest wyobrazić sobie między innymi takie elementy jak wygląd postaci czy poszczególne sceny.

Utwór opowiada o kłótni Rejenta Milczka z Cześnikiem Raptusiewiczem. Rejent chciał odnowić mur graniczny, który dzielił go od sąsiada. Cześnikowi nie spodobał się ten pomysł

i chciał zostawić ścianę tak jak była. Gdy kłótnia ciągnęła się i nabierała na sile, Raptusiewicz zmienił zdanie i za wszelką cenę chciał zniszczyć mur. Mówił przy tym:

„(...) a mur zburzę,

Zburzę, zniszczę, aż do ziemi”

Kłótnię panów zakończyła sytuacja związana z wątkiem miłości Klary, synowicy Cześnika, z synem Rejenta Wacławem.

Lila Jarząbek

„Dziennik Cwaniaczka” - ubaw po pachy

Za chwilę zaczną się wakacje. Każdy myśli o tym, jak je spędzić. Większość planuje wyjście na basen czy spacer po parku, lecz jest niezwykle wyjątek, czyli Greg Heffley, który zamierza spędzić czas nadkonsolą!

Tak, to dziwny sposób ma spędzanie wakacyjnego czasu, lecz bohater i tak nie ma łatwo, zważywszy na to, że jego mama wręcz zmusza go do wypraw na basen z najlepszym kolegą Rowleyem (jak dla mnie, to chłopiec ma strasznego farta).

Greg zawsze marzył o sławie, lecz wie, że choć jego plany są kosztowne, to i tak dalej myśli o tym, że wszystko mu się uda i zostanie gwiazdą, a szkolni dręczyciele jego sługami.

Greg przeżywa w czasie swoich wakacji wiele atrakcji i przygód, takich jak: uczestnictwo w klubie książki zorganizowanym przez jego mamę, nocowanki jak z horroru, śmierć rybki, nowy (pierwszy) pies, wypad nad jezioro z Rowley'em i jego rodzicami, powrót znieawidzonego komiksu do gazety, przegrana z Rowley'em w ulubioną grę.

Podsumowując: książka, a nawet seria „Dziennik Cwaniaczka” to humorystyczna, fascynująca, pełna wrażeń i emocji przygoda idealna do przeczytania w wakacyjnym czasie. Polecam.

Mateusz Woźniak

„Dziennik Cwaniaczka” - czyli nieszczęsne życie Grega Heffley'a

Drodzy Czytelnicy, w tym artykule chciałbym polecić Wam i zrecenzować książkę „Dziennik Cwaniaczka”, a dokładnie jeden z jego nowszych tomów „Krótka piłka”. Tytułowy bohater - Greg jest amerykańskim nastolatkiem, którego życie nie wiedzie się najlepiej.

Każda jego decyzja obraca się przeciwko niemu.

Pewnego dnia chłopiec postanawia odmienić swoje życie, zaczynając uprawiać sport pomimo niezbyt miłych doświadczeń z dzieciństwa. Najpierw razem z ojcem (Frankiem Heffley'em) postanawia poćwiczyć na siłowni. Nie kończy się to najlepiej, ponieważ obaj

zostają wyrzuceni z ośrodka. Następnie próbuje swoich sił podczas szkolnego dnia sportu, lecz to też mu nie wychodzi. W końcu mama mówi mu, że kiedyś była członkiem damskiej drużyny koszykarskiej i zachęca syna do dołączenia do klubu.

Na końcu odbywa się wielki mecz, który okazuje się bardziej emocjonujący, niż można się było spodziewać. Jaki będzie wynik? Czy drużyna Grega wygra? Tego dowiedziecie się, czytając tą okraszoną humorem historię.

Karol Konarzewski

Pomoc innym i sobie – wakacyjna „Ida sierpniowa”

Gdy nie masz co robić na wakacjach, a wszystkie książki, które miałeś, już przeczytałeś, zachęcam Cię, drogi Czytelniku, do lektury „Idy sierpniowej” autorstwa Małgorzaty Musierowicz. Jest to czwarta część cyklu „Jeżycjada”, której akcja toczy się w Poznaniu, a dokładniej – na Jeżycach.

„Ida sierpniowa” jest powieścią obyczajową, opowiadającą historię młodej dziewczyny, tytułowej bohaterki – Idy. Borejkówna zostaje sama w domu, kiedy jej rodzina spędza wakacyjny czas nad jeziorem. Gdy nastolatce kończą się pieniądze, zdesperowana zaczyna szukać ofert pracy. Kiedy w gazecie znajduje ogłoszenie dotyczące opieki nad starszą osobą, nie wiedząc, co ma zrobić, decyduje się podjąć pracę. Wtedy jeszcze nie wie, jak bardzo te wakacje ukształtują jej osobowość i ją samą.

Książka bardzo mi się podobała. Jest zabawna, prosto i zwięźle napisana. Piękne ilustracje samej autorki zdobią każdy początek rozdziału. To kolejna wspaniała, niezapomniana podróż po poznańskich Jeżycach. Bardzo lubię każdą książkę z serii „Jeżycjada”, ale to jest chyba moja ulubiona. Chętnie do niej wracam. Serdecznie polecam i zachęcam do przeczytania – zwłaszcza w sierpniu!

Marysia Lizurej

Nasza twórczość

Nowa znajoma potrafi być lepsza nawet od... najlepszych przyjaciół!

Tego pięknego, słonecznego czerwcowego poranka Sara obudziła się wcześniej niż zwykle. Zarówno ona jak i jej siostra od miesiąca czekały na ten dzień: pierwszy dzień wakacji! Kiedy się obudziła, pogrążyła się w marzeniach o wspaniałym wyjeździe. Rodzice już dawno temu zapisali ją i jej siostrę Wiktorię na siedmiodniową kolonię nad morzem. Młodsza o rok

Wiktoria bardzo cieszyła się na pierwszy wyjazd bez rodziców. Sara tylko raz wyjechała na podobną wycieczkę – rok temu. Dziewczynka wyglądała na podekscytowaną, ale w środku... miała niezbyt dobre przeczucia. Sama nie wiedziała, czemu, ale czuła, że na wyjeździe musi być ostrożniejsza niż zwykle.

Na dole ze śniadaniem czekała już cała rodzina.

- O, wreszcie wstałaś! – mówiła Wiktoria pospiesznie. – Myślałam, że przez ciebie nie zdążymy!

- Niby na co miałybyśmy nie zdążyć? – zapytała zaspana nastolatka.

- Jak to? Przecież jedziemy dziś na kolonię!

Sara stanęła jak wryta. Zapomniała, że to już! Ach, umówiła się z koleżankami na popołudnie!

No nic, da się odwołać. Gorzej z bagażami!

- Zjem później, muszę coś dołożyć do walizki – skłamała. Choć właściwie musiała coś dołożyć do walizki – nie tylko „coś”. Wszystko!

Po niedługim czasie Sara wróciła do kuchni, by zjeść śniadanie.

- Jestem gotowa! Mam chyba wszystko – mówiła, przeliczając w głowie rzeczy, które wzięła.

- W takim razie możemy jechać – powiedziała niecierpliwie Wiktoria

Wszyscy zapakowali walizki do samochodu i już byli w drodze na parking. Dojechali na ostatnią chwilę, ale na całe szczęście autokar również nie był punktualnie.

- Dwie dziewczynki, tak? Miejsca zostały tylko pojedyncze – odezwał się markotny kierowca. Siostry popatrzyły na siebie ze zdziwieniem i uczuciem strachu. Nie znały tu nikogo oprócz siebie!

- Na pewno nic się nie znajdzie? – próbowała dociec mama. – Dziewczynki, poradźcie sobie. Macie trzy godziny, żeby znaleźć sobie nową koleżankę! Powodzenia, dzwońcie codziennie!

Sara weszła do autokaru. Było tam mnóstwo śmiejących się dzieciaków. Myślała, że poczyta książkę, ale nic nie szło po jej myśli. „Gdzie usiąść... Może tutaj? A nie, tu chyba zajęte”- myślała.

- Przepraszam... - nie doczekała się odpowiedzi. – Przepraszam! Czy tu jest wolne?

Zapytana dziewczyna wyjęła z uszu małe słuchawki i dopiero wtedy Sara zobaczyła, jak jest pomalowana. „Szkoda, że ja nie umiem się tak malować, nie wzięłam sobie nic innego niż błyszczki i pomadkę ochronną, pewnie wszystkie dziewczyny będą tu mocno pomalowane, a ja nie” – nie wiedziała, czemu nagle nabrało to dla niej takiego znaczenia. W jej szkole makijaż był zabroniony i nie miała okazji zbyt dużo przebywać z ludźmi, którzy nie stosowali się do tej zasady.

- Siadaj, jeśli chcesz.

- Dzięki! Mam na imię Sara, a Ty?

- Nicole.

- Bardzo ładnie, też chciałabym mieć zagraniczne imię! – skomentowała Sara.

- To nie jest takie super – nowa znajoma ugasiła jej zapał. – Ciągłe cię pytają, jak to się pisze. O tym Sara nie pomyślała. Postanowiła na razie się nie odzywać. Nicole chyba nie chciała z nią rozmawiać. Nie zdążyła dobrze wyciągnąć książki, a tu, ku jej zdziwieniu, koleżanka zagadnęła:

- Jaka to książka?

- Właściwie to... manga – Sara nie lubiła o tym mówić, bo w szkole częstą krytykowano ją za to, że lubi japońską kulturę.

- „Hanako”? Uwielbiam to!

- Naprawdę? – Sara nie dowierzała.

- Pewnie.

- A Ty czego słuchasz?

- K-popu. Pewnie cię to nie interesuje...

- Nie, uwielbiam! – odpowiedziała zaskoczona Sara.

Dziewczynom podróż minęła bardzo szybko, zanim się obejrzały, były już na miejscu.

- Pokój numer 11: Wiktoria Kowalska, Maria Kiwi i Kornelia Konińska – wywołał organizator.

- Wiktoria, wołają cię! – krzyknęła Sara do siostry.

- Teraz chyba ty – powiedziała Nicole do Sary.

- Pokój numer 12: Sara Kowalska, Amelia Król i... hm... Nikola Tragarz.

- Nicole – poprawiła, wyłaniając się z tłumu. – A więc jesteśmy razem w pokoju.

Wniosły walizki, zapoznały się z Amelią i rozgościły w niewielkim pomieszczeniu. Nicole non stop wyjmowała różne gadżety, których zastosowania Sara nie знаła.

Pierwszy dzień minął równie szybko jak droga do tego miejsca. Dziewczyny poszły z grupą na plażę i kąpały się w morskiej wodzie. Sara poczuła ten klimat, na który czekała cały rok szkolny: klimat wakacji. Na noc zabrano im telefony, ale Nicole wyciągnęła dziwne – jak wszystko, co do tej pory wyciągała - imitacje telefonów. Sara nie miała pojęcia, skąd ona wzięła te wszystkie rzeczy.

Następne dni przepełnione były najróżniejszymi atrakcjami i zajęciami. Dziewczyny wspaniale się bawiły aż do dnia wyjazdu. Kiedy po raz ostatni wszyscy poszli wykąpać się w morzu, kilka dziewczyn, w tym Sara, Nicole, Amelia i Wiktoria poszły się razem popluskąć. Starsza dziewczyna krzyknęła:

- Chodźcie na głęboką wodę!

Wszystkie dziewczyny poszły za nią, ale Sara niezbyt lubiła głębokie wody. Jednak pod presją grupy zmusiła się do wejścia tam, gdzie nie było wolno. W tym momencie wydarzyło się coś nieoczekiwanego: dziewczyna zaczęła tonąć. Z początku nie zauważył tego nikt, oprócz przyjaciółki z pokoju – Nicole. Zaczęła wołać ratownika, ale nikt nie odpowiadał. Postanowiła wziąć sprawę w swoje ręce. Chwyciła ją z trudnością i przepłynęła aż do brzegu. Dopiero wtedy ktoś zauważył, co się dzieje.

- Czemu nas nie wołałaś? – pytał oburzony kierownik.

- Wołałam – z pewnego rodzaju irytacją powiedziała wyczerpana ratowaniem Sary Nicole. – Tylko nikt nie usłyszał.

Ratownicy i opiekunowie oniemieli. Ktoś zaczął udzielać Sarze pierwszej pomocy. Przez to wydarzenie wyjazd opóźnił się o parę godzin. Sara, gdy się obudziła, rzuciła się Nicole na szyję i podziękowała jej z całego serca.

- To nic takiego – odpowiedziała z obojętną miną, choć w głębi duszy była z siebie dumna.

Dziewczyny z resztą grypy dojechały autokarem do domu. W drodze powrotnej bawiły się jeszcze lepiej niż poprzednim razem. Wymieniły się numerami telefonów i planowały odwiedziny u siebie nawzajem.

Ta opowieść pokazuje, że jeśli czujemy, że nie chcemy czegoś robić, nie powinniśmy ulegać presji grupy, bo może się to dla nas źle skończyć. Zawiera jeszcze jeden przekaz: „Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie”.

Anna Szeredi

List w butelce

- Mamo! Gdzie jest łopata?- zawołałam, siedząc na ziemi.

- Zobacz pod drzewem.

- Dziękuję.

Od paru dni całymi godzinami pracowałam w ogródku. Od małego uwielbiałam sadzić kwiatki, plewić i podlewać. Poszłam więc szybko po łopatę, aby wkopać nowe drzewko z małymi różowymi kwiatkami.

Gdy zaczęłam kopać, natknęłam się na coś, co uniemożliwiło mi dalszą pracę. Odłożyłam łopatę na bok i delikatnie odgarniałam ziemię rękoma. Przedmiot był ze szkła. Ostrożnie wyciągnęłam go. Butelka! Była to butelka, ale nie zwyczajna, miała coś w sobie. Zwinięty w rulonik kawałek kartki leżał w środku.

- Mamo, zobacz, co znalazłam - powiedziałam, wstając. - Myślę, że to butelka z jakąś wiadomością w środku.

- Chyba wiem, co takiego jest w środku.

- Skąd możesz wiedzieć?- zainteresowałam się. - Przecież ta butelka musiała tu leżeć przez jakieś sto lat!

Zapadła cisza. Mama westchnęła. Napięcie rosło. Bardzo chciałam dowiedzieć się, co to za szklane naczynie i dlaczego mama miałaby wiedzieć o jego istnieniu.

Nagle mnie olśniło.

- To ty zakopałaś tę butelkę, gdy byłaś w moim wieku? - mówiąc to, wpatrywałam się głęboko w zielone oczy mamy. - Dlatego wiesz, co tam jest?

Opuściłam wzrok na butelkę i zaczęłam wyjmować korek. Po chwili udało mi się i delikatnie wytrząsnęłam zawartość na ręce. Rozwinęłam list związany czerwoną wstążeczką. Na kartce były daty i wydarzenia. Wyglądało to jak pamiętnik w wersji mini.

- Ta kartka... to kartka z mojego pamiętnika – powiedziała mama, gdy zobaczyła zdziwienie i zamyślenie na mojej twarzy. - Gdy byłam w twoim wieku, prowadziłam go, ale podczas przeprowadzki zaginął i zostało tylko to - zmarszczyła czoło. Podeszła do mnie, zerknęła na list i się uśmiechnęła.

1.09.1990

Drogi pamiętniczku!

Poznałam dzisiaj Karolinę. Siedzimy razem na prawie wszystkich lekcjach. Jest bardzo miła.

4.10.1990

Dostałam dzisiaj 5 z matematyki. Bardzo się cieszę!

10.11.1990

Ten Adam z 4a ciągle mi dokucza, łazi za mną wszędzie, co mnie trochę już denerwuje. Karolina mówi, że ponoć mu się podobam, ale ona zawsze tak mówi.

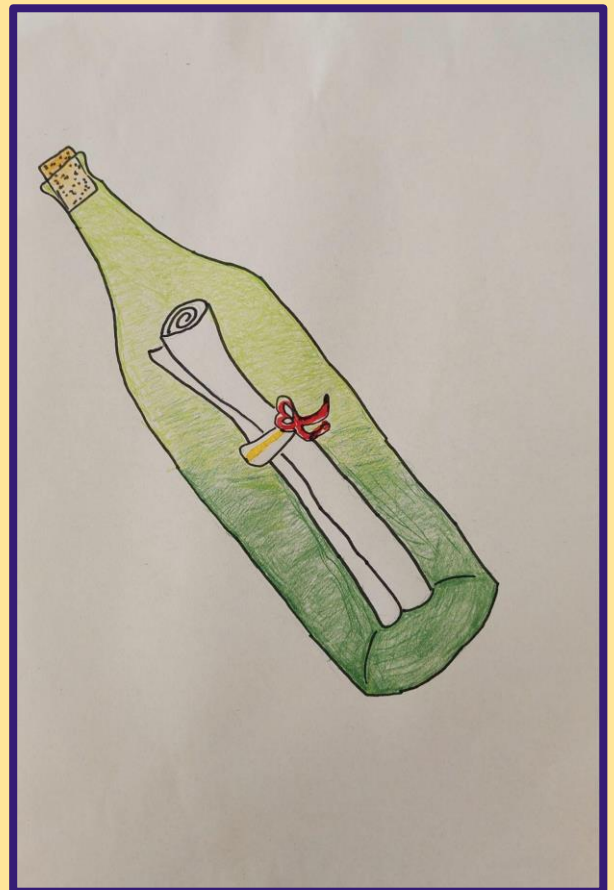
26.12.1990

Jutro mam urodziny. Ciekawe, jaki tort zrobi mama...

W tym momencie przerwałam.

- Czy ten Adam z 4a to... to tata?!

- Tak, Adam z 4a to twój tata, a mój mąż - uśmiechnęła się, a ja odwzajemniłam uśmiech.

Popatrzyłam na kartę. Były na niej ostatnie dwa wpisy.

24.01.1994

Adam zaprosił mnie na randkę. Nie mogłam odmówić. Karolina mówi, że będziemy słodką parą, tylko ja mam najlepszą średnią w szkole, a on jest szkolnym łobuzem. Jestem ciekawa, jak to się potoczy.

19.09.2004

Dzisiaj na świat przyszła nasza córeczka. Daliśmy jej na imię Izabella. Bardzo ją kochamy.

W moich oczach pojawiły się łzy. Widząc to, mama objęła mnie mocnym uściskiem. Od tamtej chwili poświęcamy więcej czasu na przeglądanie albumów oraz opowiadanie historii z dzieciństwa. Teraz już wiem, że przeszłość jest piękna, gdy wraca się do niej wspomnieniami. Choć nie wszystko było kolorowe i tak wyjdziemy na prostą i odnajdziemy swój cel oraz marzenia.

Liliana Jarząbek

Lekcja wakacji

Lato idzie,

Wakacje coraz bliżej,

Słońce mocniej grzeje,

Wiaterek mały wieje,

Wakacje już tuż tuż...

Ostatni dzwonek zadzwoni.

Zatopię się w kwiatów woni.

Wakacje coraz bliżej,

Słońce coraz wyżej.

Zadań domowych nie ma,

Jest już letnia przerwa!

Rok starsi,

Rok minął.

Dwa miesiące lata szybko upłyną.

Lila Jarząbek

Demeter i jej dary – czyli jak potoczyłyby się losy Demeter, gdyby nie udało się jej odnaleźć córki?

Demeter wróciła do domu. Słaba, przygnębiona i bez nadziei. Nie odnalazła Kory. Poddała się. „Nie mam już siły! Nie wiem, co mam zrobić, jeśli jej nie znajdę” – myślała. Przeszukała każdy skrawek ziemi, ale nic z tego. Bogini szła smutna, ubrana w czarną, skromną szatę. Wraz z nią smuciła się cała ziemia.

Następnego dnia obudziła się wcześniej. Wstąpiła w nią nowa energia, nowa myśl: to prawda, straciła córkę, ale to nie koniec. Czeka na nią cały świat. Wstała, wyszła do ogrodu.

- Witaj, fiołku – Demeter znów była szczęśliwsza, dzięki czemu nastąpiła wiosna. – Doskwierają ci mrozy?

Kwiat odpowiedział szumem płatków, który zrozumieć mogła tylko bogini.

- Przepraszam was wszystkich za moją rozpacz.

Kwiaty znów zaszumiały. Mogłoby się wydawać, że zawołały: „Masz na tym świecie coś jeszcze do zrobienia, Demeter!”

Kobieta wyszła na Olimp, do innych bogów. Oni bardzo ucieszyli się na jej widok.

- Przyszła spóźnialska – wymamrotała z rękoma założonymi na piersiach Hera. – Co cię tu sprowadza, Demeter?

- Wróciłam, by wykonać coś, co do mnie należy – rzekła z miłością Demeter, nie zważając na chłodny ton żony Zeusa.

- Co to może być? – wtrącił się władca bogów.

- Myślę, że muszę zrobić coś... dla ludzi. Nie jestem pewna, ale...

- Powodzenia – odpowiedziała Hera i odeszła szybkim krokiem.

- Nie zwracaj na nią uwagi – powiedział Zeus. – Będziemy cię wspierać, cokolwiek zrobisz.

- Dziękuję – odrzekła Demeter i pobiegła na pole.

- Witajcie, ludzie – powiedziała do siebie kobieta, spoglądając na małe miasteczko.

- Spójrzcie, to Demeter! – ktoś krzyknął z dołu.

- Racja, patrzcie na nią – odpowiedział ktoś jeszcze.

- Witajcie, ludzie! – powtórzyła bogini, tym razem do ludzi. – Przyszłam, aby coś wam podarować. Czuję, że muszę coś dla was zrobić.

Ludzie milczeli. Nikt nie wiedział, co odpowiedzieć.

- A czego nam brakuje? Mamy ogień od Prometeusza, który zapewnia nam prawie wszystko!

- Mogę wam dać coś, czego nie macie. Dam wam wszystkie rodzaje kwiatów i nauczę parzyć zioła. Obdarzę was cudem: najbliższe siedem lat będziecie wiedli w przepychu i z zapasem roślin uprawnych, ale przez następne trzy będzie wam ich brakować. Wtedy docenicie wszystko, co otrzymaliście od bogów – dokończyła Demeter i rozplynęła się w powietrzu.

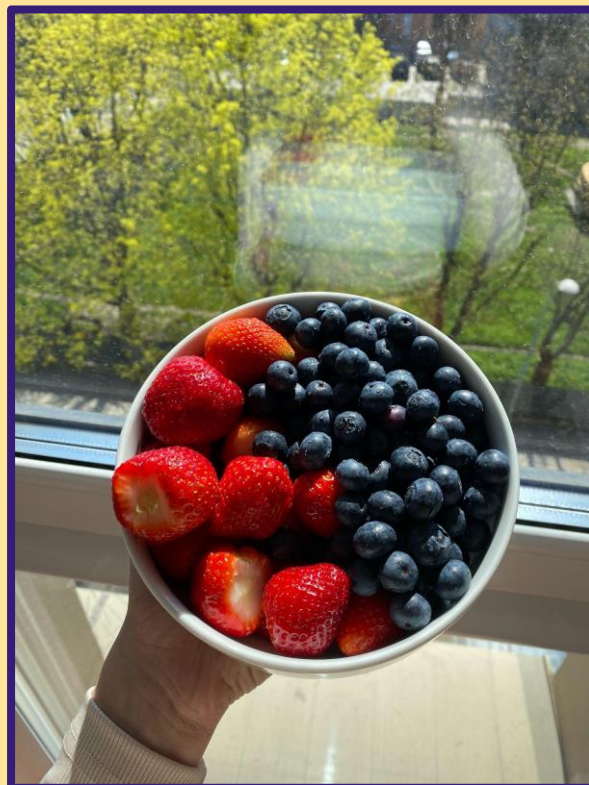
Następnego dnia Demeter wybrała się do królestwa Hadesa. Gdy zeszła głęboko, zobaczyła swoją ukochaną Korę. Hades nie chciał jej oddać bogini, lecz pozwolił na nią patrzeć. Kobieta nie miała po co żyć na ziemi bez córki, więc przystała na warunki Hadesa. Została tam na zawsze, upajając się widokiem ukochanej Kory Persefony.

Anna Szeredi

Smaczne co nieco

Jaką korzyść daje zdrowe odżywianie?

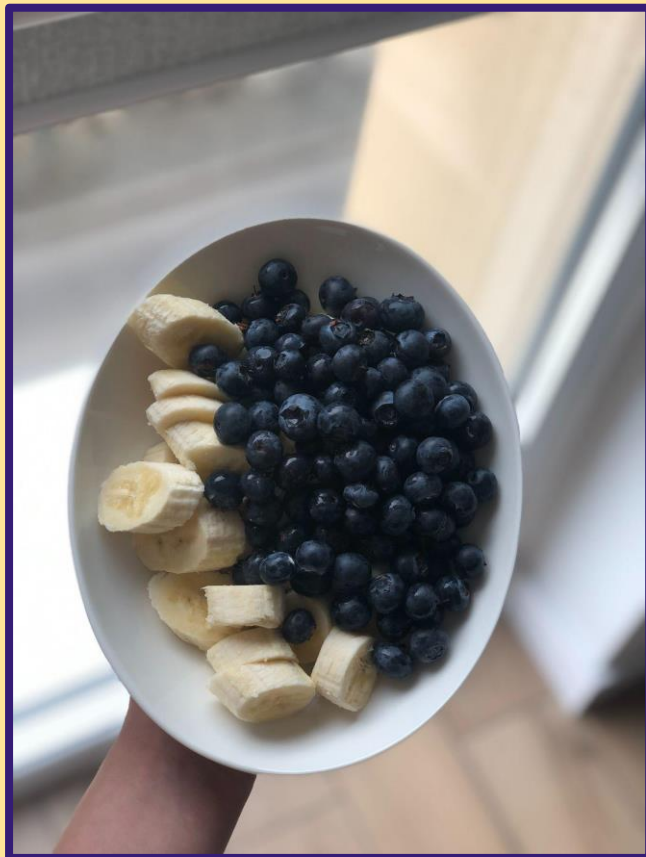
Zdrowe odżywianie może pomóc nam poczuć się lepiej i być zdrowszym. Warto pamiętać, że powinno być ono związane ze zbilansowanymi posiłkami i zawierać wszystkie niezbędne składniki odżywcze. Zwróćcie uwagę na witaminy i minerały. Aby zachować zdrowie, musimy jeść wystarczającą ilość owoców, warzyw oraz ograniczać spożycie niezdrowej żywności, a także ograniczyć ilość soli i cukru. Właśnie w lecie pojawiają się owoce i warzywa, które są bardzo potrzebne naszemu organizmowi.

Mariya Tsebak

Які переваги здорового харчування?

Здорове харчування може допомогти нам почуватись краще і бути здоровішим. Варто пам'ятати що воно повинно бути зв'язане з збалансованими прийомами їжі і I мати в собі поживні речовини. Зверніть увагу на вітаміни і мінерали. Щоб залишитись здоровим потрібно їсти Достатню кількість фруктів і овочів, також потрібно обмежити споживання не здорової їжі, а також обмежити кількість цукру і солі. Саме в літі появляються фрукти і овочі які дуже потрібні нашому організму.

Марія Цebak

Prosty przepis na letnią domową pizzę

Drodzy Czytelnicy, jeśli jesteście znudzeni kupowaniem pizzy, oto przedstawiam Wam prosty przepis na nią. Polecam domową wersję tego włoskiego specjału, dzięki czemu wiecie, co dodajecie do swojego jedzenia.

Na ciasto potrzebujemy:

- wodę,
- mąkę pszenną,
- drożdże,
- sól,
- oliwę.

Wykonanie:

wlać do pojemnika 0,6 l zimnej wody, dodać świeże drożdże (10g), zamieszać, po czym

dodać 1/3 z przygotowanego kilograma mąki. Odczekać około 5 minut, dodać kolejną 1/3 mąki i 50g oliwy. Zamieszać i odczekać kolejne 5 minut. Na końcu dodać resztę mąki, łyżkę soli. Zamieszać do uzyskania jednolitej masy. Odstawić ciasto do wyrośnięcia, najlepiej na całą noc. Następnego dnia uformować ręcznie placki, nałożyć na nie sos pomidorowy, ser mozzarella i składniki własnego wyboru. Włożyć do piekarnika na około 8 min.

Gotowe!

Karol Konarzewski

Sposób na nudę

Moje hobby: jazda na wrotkach

Jazda na wrotkach to moje hobby od trzech lat. Na początku nie potrafiłam jeździć, jak każdy, oczywiście. Jednak po kilku dniach zaczęłam powoli rozumieć, jak to się robi. Z wolna nauczyłam się poruszać na wrotkach. Nie było to bardzo trudne, ale nie najłatwiejsze.

Niestety, kiedy uczyłam się jeździć, wybuchła pandemia. Nie mogłam wychodzić zbyt często z domu. Na szczęście mam długi i duży garaż. To tam właśnie uczyłam się jeździć podczas kwarantanny. Wtedy udało mi się zacząć jeździć do tyłu. Byłam bardzo zadowolona.

Teraz jazda na wrotkach coraz lepiej mi wychodzi. Uwielbiam ją, ponieważ mogę wtedy zapomnieć o smutnych sprawach. Chętnie wychodzę na dwór, a kiedy robi się ciepło, jeżdżę codziennie. Jazda na wrotkach nie jest trudna, jeżeli bardzo chce się tego nauczyć!

Marysia Lizurej

Moja pasja: taniec

Interesuję się tańcem. Próbowалаm różnych aktywności, ale najbardziej spodobał mi się właśnie taniec. W Ukrainie ćwiczyłam taniec, od kiedy skończyłam sześć lat. Na początku narodowy, a potem współczesny.

Miałam zajęcia cztery razy w tygodniu. Bardzo mi się podobało. Często jeździliśmy na zawody. Zajmowaliśmy pierwsze miejsca nawet, jeżeli drużyn było 30. Jeździliśmy też do innych krajów. Raz byliśmy w Polsce i wtedy chyba było najlepiej. Teraz, gdy jestem w Polsce, nie chodzę na zajęcia, ale staram się nie zapomnieć tego wszystkiego, czego się uczyłam aż 7 lat. Wykonuję różne ćwiczenia, które nie pozwalają mi zapomnieć kroków i układów.

Niedawno byłam w Ukrainie i spotkałam się ze swoją grupą. Razem poćwiczyliśmy i to było bardzo wzruszające. Bardzo lubię tańczyć. Mam nadzieję, że niedługo znowu będę mogła rozwijać pasję i kształtować swój talent.

Zachęcam Was do ćwiczeń tanecznych. Poniżej możecie zobaczyć moją drużynę, kiedy

jesteśmy już po występie.

Mariya Tsebak

Моє хоббі: танець

Я заінтересована танцем. Я пробувала різні види активності, але найбільше мені сподобався танець. В Україні я займалася танцями від 6 років спочатку народними в потім сучасними. Я мала заняття 4 рази в тиждень.

Дуже мені подобалося. Часто їздили на конкурси. Займали 1 місце навіть якщо груп було 30. Також їздили закордон. Один раз ми були в Польщі. І тут напевно було найкраще. Зараз як я знаходжусь в Польщі не ходжу на заняття, але стараюся не забути всього чого вчилася аж 7 років. Виконую різні вправи які не дозволять мені забути весь свій вклад і кроки які я робила.

Недавно я була в Україні і зустрілася з своєю групою. І ми разом позаймалися і це було дуже зворушливо. Дуже люблю танцювати. Маю надію, що невдовзі знову зможу розвивати свій талант.

Заохочую вас до танцювальних занятьх. Нижче ви матимете змогу побачити мою групу коли ми вже після виступу.

Марія Цебак

Moje zainteresowania – gry

Lubię grać na komputerze w gry matematyczne i logiczne, grać w koszykówkę, ale najbardziej lubię piłkę nożną. Najlepsze jest to, że możesz wziąć piłkę i strzelić gola lub trafić do kosza. Podobają mi się też zasady tych gier. Uważam, że gry rozwijają, dzięki nim można się wiele nauczyć.

Danylo Rodin

Мое хоббі -гри

Люблю грати на комп'ютері в гри математичні і логічні, також грати в баскетбол,але найбільше люблю футбол. Найкраще є те, що можеш взяти м'яч і забити гол або попасти до кошика. Подобаються мені також правила цих ігор. Я вважаю що ігри розвивають, дякуючи ним можна багато чого навчитися.

Данило

Moje zainteresowania – rysowanie

Bardzo lubię rysować. Najlepiej wychodzą mi rysunki ludzi i owoców. Wykonuję prace ołówkami, długopisami, farbami. W Ukrainie chodziłem do szkoły rysowania i tam rysowałem na przykład kota przez dwie - trzy godziny, a cytrynę przez godzinę. Każdy z kolegów miał tam mój rysunek, który mu podarowałem. W przyszłości chciałbym mieć

swojego psa, abym mógł go narysować.

Illia Pryts

Мої інтереси - малювання

Я дуже люблю малювати. Мені найбільше вдаються малюнки людей і фруктів.

Я виконую працюю олівцями, ручками, фарбами. В Україні я ходив у школу малювання і там дві-три години малював, наприклад кота,а годину – лимон. У кожного з моїх друзів був мій малюнок, який я йому подарував. У майбутньому я хотів би мати свого собаку, щоб я міг його намалювати.

Ілля

Sport to zdrowie

W tym artykule opowiem Wam, dlaczego warto uprawiać sport, jakie są tego zalety i wady oraz czy każdy może go uprawiać. Sport jest dla nas bardzo ważny. To niezbędny element życia. Jednak ze względu na lenistwo i brak motywacji wiele ludzi unika aktywności sportowej. Podjęcie się jakiejś aktywności fizycznej wymaga systematyczności, pracowitości oraz poświęcenia.

W dzisiejszych czasach bardzo zachęca się do wysiłku fizycznego ze względu na jego liczne zalety takie jak: poprawa samopoczucia, zdrowia, krążenia, koncentracji, kondycji oraz obniżenie masy ciała. Poprzez sport możemy również poprawić swoje zdrowie psychiczne, gdyż podczas jego uprawiania redukuje się stres oraz wydzielają się endorfiny.

Naukowo dowiedzione jest, że wpływ aktywności fizycznej na organizm człowieka jest ogromny. Aktywność fizyczna wydłuża życie. Naukowcy obliczyli, że każda godzina aktywności przedłuża życie od 2 do 5 godzin.

Sport uprawiać może każdy, lecz z dostosowaniem do swoich możliwości. Nie warto jest uprawiać sport, do którego nie jesteśmy przekonani. Trzeba też uważać, aby nie doszło do kontuzji.

Sport może też być pasją, bez której wiele osób nie wyobraża sobie życia. Warto znaleźć na niego czas przynajmniej dwa razy w tygodniu. Nie musi wymagać on nakładów finansowych. Jedyne, czego potrzebujemy, to systematyczność i motywacja.

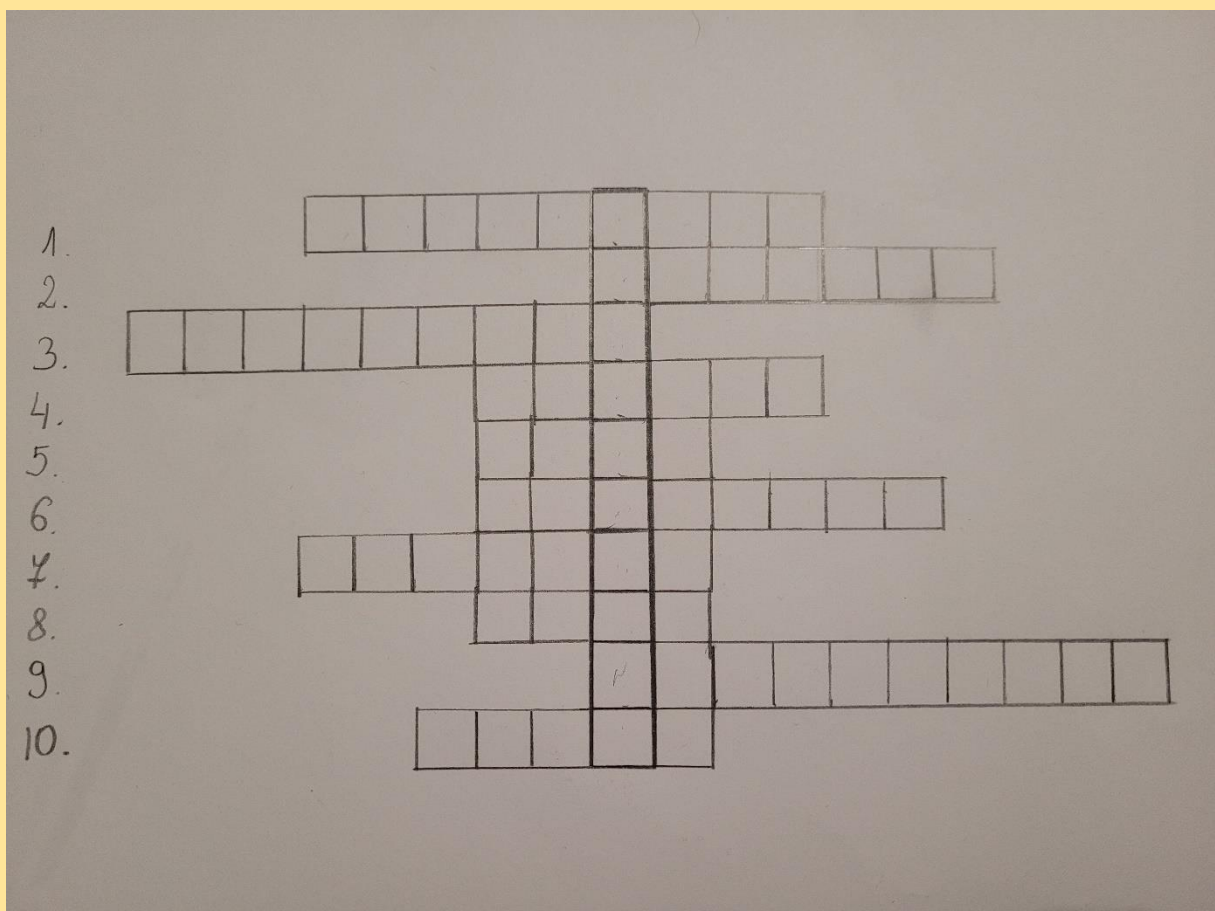
Krycia Koniuch

Wakacyjna krzyżówka

Drodzy Czytelnicy! W ostatnim w tym roku szkolnym wydaniu gazetki zachęcam Was do rozwiązania wakacyjnej krzyżówki. Myślę, że chociaż trochę poczujecie smak lata.

1. Często mylone z wiśniami.

2. Rozpoczynają się 23 czerwca, a kończą 31 sierpnia.
3. Czerwone, małe owoce, którymi zajadamy się ze smakiem; sezon na nie rozpoczyna się w maju.
4. Na plaży, budujemy z niego zamki.
5. Jemy je na ochłodę.
6. Kolor paska na świadectwie.
7. Odwiedzając różne miejsca, jesteśmy postrzegani jako t... .
8. Pora roku rozpoczynająca się 22 czerwca.
9. Mały ogródek warzywny nazywamy... .
10. Jedna z miejscowości w trójmieście na literę S; często wybierany kierunek wakacyjny.

Ola Sierakowska

Dowcipy na poprawę humoru

Drodzy Czytelnicy!

Zapraszam Was do zapoznania się z poniższymi dowcipami. Mam nadzieję, że poprawią Wam humor!

- Pani syn nie powinien chodzić na lekcje gry na skrzypcach. On nie ma za grosz słuchu - mówi nauczycielka.

Na to mama:

- On nie ma słuchać, on ma grać.

Po powrocie ze szkoły:

- Wiesz, tato, Jacek nie przyniósł dziś do szkoły kapci i pani odesłała go do domu. No i mamy świetny pomysł!

- Tak? Ciekawe, jaki?

- Jutro bez kapci przychodzi cała klasa!!!

Kubuś Puchatek spotyka się z Prosiaczkiem i mówi:

- Krzys dał nam dziesięć baryłek miodu, po siedem dla każdego.

Na to Prosiaczek zdziwiony:

- Jak to, jeśli dał dziesięć, to po pięć dla każdego.

- Nie wiem, mówi Puchatek, ja już swoje siedem zjadłem.

Słoń mówi do mrówki:

- Muszę się gdzieś szybko schować!

A na to mrówka: - Stań za mną. Nie rzucam się w oczy!

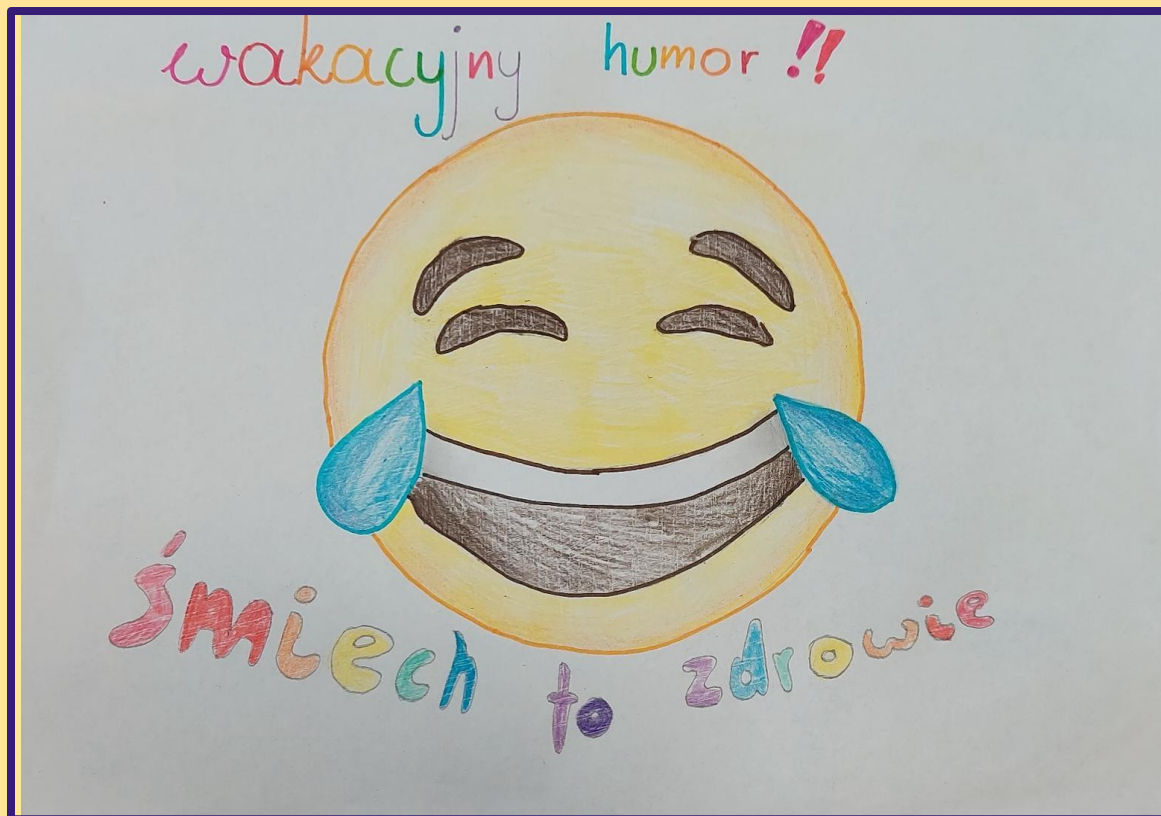
Dziecko pyta mamy:

- Mamo mogę się pobawić?

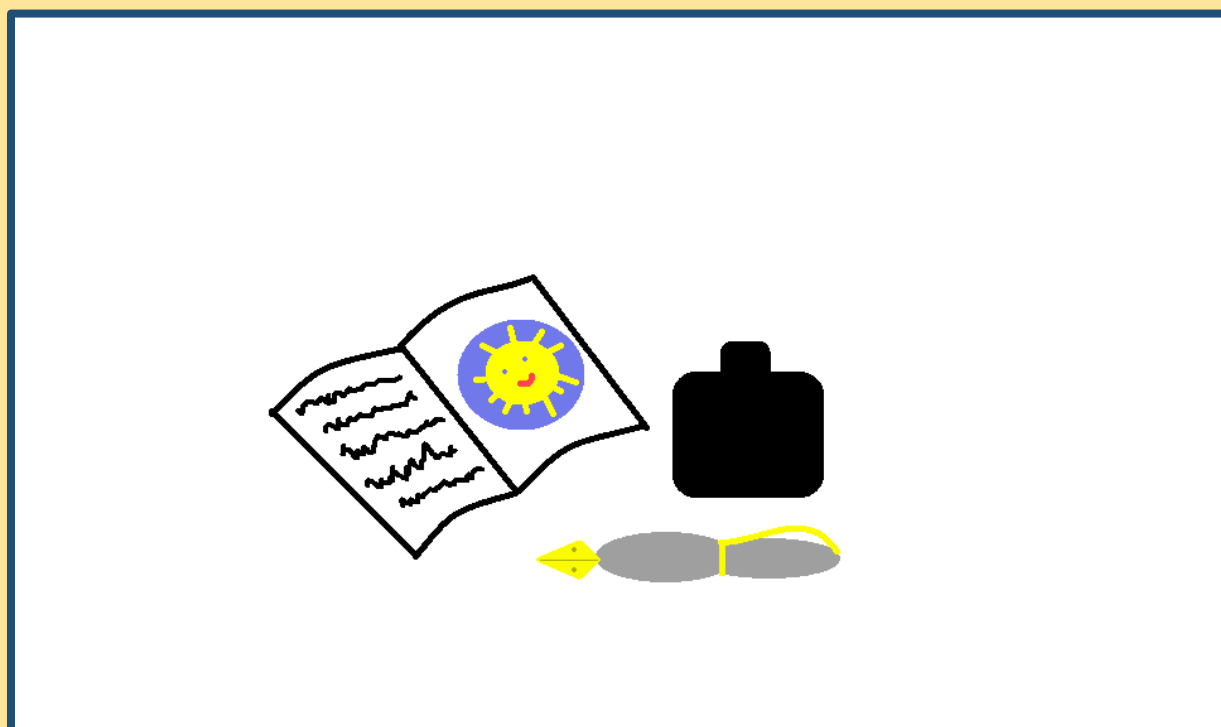
- Z tą dziurą w spodniach?

- Nie z tą Kaśką z drugiego piętra.

Dowcipy pochodzą z „Wielkiej księgi dowcipów”.

Ola Sierakowska

Redakcja „Głosu Ósemki”:

Viktor Chuprikov, Liliana Jarząbek, Karol Konarzewski, Krystyna Koniuch, Maria Lizurej,

Kyrylo Padafei, Illia Pryts, Paweł Puślecki, Danylo Rodin, Aleksandra Sierakowska, Anna Szeredi, Michał Trzeźniewski, Mariya Tsebak, Mateusz Woźniak; pod opieką Pani Natalii Jezierskiej.

Zdjęcia pochodzą z prywatnego archiwum autorów artykułów.

Autorami rysunków są redaktorzy „Głosu Ósemki”.

Tłumaczenie tekstów na język ukraiński: Mariya Tsebak

Czerwiec 2023